

klubko

zajímavosti, novinky, rozhovory

2. listopadu 2018

ročník 14

číslo 1

MIRAI

nám poskytli rozhovor!

Můžete založit kapelu a stát se slavnými v hudební branži, když jste na základce měli trojky z hudební výchovy?

str. 2

Martin Škoda

studoval na naší škole, nyní je uznávaných kuchařem, kterého mnozí nazývají českým Jamieem Oliverem. Jak na něj vzpomíná paní učitelka Hrušková?

str. 3

Noví prvňáčci

Těšili se? Jak se jim ve škole líbí? Vyzpovídali jsme nové žáky naší školy.

str. 8

Škola začala, republika slaví ...

Prázdniny utekly jako voda a žáci i učitelé musí opět nastoupit do školy. Letošní prázdniny byly úžasné - počasí přálo a každý z nás si mohl nějakým způsobem odpočinout od školy.

Letošní školní rok jsme zahájili hned několika akcemi. Hned na startu nás navštívili sokolníci se svými dravci, kteří přijeli až z daleké Lednice. Také nesmíme zapomenout na The Easy English Theater - anglické divadlo, ve kterém hráli přímo Angličané.

Připravili jsme si pro vás rozhovor s jedním z herců, s Tomášem McCabem (Chris).

V září jsme vyrazili na soběslavské slavnosti a připravili jsme pro vás rozhovor s hudební skupinou Mirai a se soběslavským rodákem, kuchařem Martinem Škodou.

Redakce Klubka se z velké části obměnila. Doufáme, že budete s naší prací spokojeni a že na „klubíčko“ nezanevřete. Přejeme Vám příjemné počtení.

Radim Vopava, 8.B

Mirai: Z hudebky jsme ve škole mívali dvojky i trojky

Letošní soběslavské slavnosti přilákaly mnoho návštěvníků. Plno bylo už v pátek večer na koncertu kapely Mirai. Podle potlesku a reakce lidí se vystoupení povedlo. Paní Věra Podlahová nám řekla, že má ráda jejich písničku „Když nemůžeš, tak přidej“, protože její děti sportují a tato písnička je velmi motivační. Pavel Vaněk má zase nejraději „Pandu“ a „Cestu z města“. Při koncertu se mu líbily i efekty a konfety, které byly vystřelovány na strom. Jeho dcera Barča má zase nejraději „Anděla“ a ze skupiny nejvíce Miraie. A co nám kluci z kapely prozradili? To si přečtete zde.

Řekněte nám něco o sobě.

Jsmo česká popová hudební skupina. Založili jsme ji v roce 2014, pocházíme z Frýdku-Místku. Zpěvákem, kytaristou a frontonem je Mirai Navrátil, na bicí hraje Šimon Bílý, na baskytaru Michal Stulík a na kytaru Tomáš Javůrek. Vyhráli jsme „Objev roku“ v anketě Zlatý slavík v roce 2017. „Když nemůžeš, tak přidej“ vyhrála titul nejoblíbenější a nejstreamovanější skladby.

Jak jste se poznali?

Poznali jsme se celkem zvláštně. Nejdříve se potkal Tomáš se Šimonem na fotbale. Tomovi se líbilo, jak Šimon hraje na bicí, tak se dali dohromady. Později se potkal Mirai s Michalem ve fitness centru. Miraiovi se líbilo, jak Michal zvedá velké váhy. Nakonec se obě tyto dvojice potkaly v McDonald's a vznikla kapela Mirai.

Proč jste na všech fotkách tři, když vystupujete ve čtyřech?

Ten čtvrtý je externí kytarista. Z časových důvodů nemůže být součástí kapely. Všichni bychom byli moc rádi, kdyby součástí byl. Má to ale jinak nastavené, tak to bereme jak to je.

Proč jméno Mirai?

Začínali jsme pod názvem Dolls in the Factory, ale pak jsme hledali nějaký nový název, který bude trochu jiná, než jsou dneska všechny názvy kapel. Mně (Miraiovi) přijde, že spousta českých názvů kapel jsou podstatná jména, byť třeba v množném čísle. Chtěli jsme jméno jasné a úderné a Mirai nám přišel, že se hodně odlišuje a má svůj příběh, který vychází ze mě (Miraie Navrátila). MIRAI znamená v japonštině "budoucnost" 未来.

Máte nějaký hudební sen?

Chtěli bychom dělat hudbu, kterou když si lidi pustí, tak si řeknou: „Jé, to je dobrá hudba“. Když se to bude líbit lidem, tak budeme hrozně rádi. Chtěli jsme vytvořit určitou nezávislost a dělat to naplno, což se nám svým způsobem snad povedlo. Takhle bychom si to přáli i dál.

Nějaké trapasy z koncertů?

Myslím, že jsme nijak velké trapasy neměli. Když jsme teď u vás na slavnostech v Soběslavi vystupovali, tak na konci koncertu jsem řekl: „Zakřičte jméno vašeho města,“ ale to jsem řekl jen proto, že jsem si nemohl vzpomenout na název. Nikdy by se to ale nestalo, kdyby ostatní kluci nezačali v zákulisí probírat různá města s podobným názvem. Nebo takhle jednou jsem (Tomáš) měl sólo a vypadlo mi trsátko z ruky, bez něj se hraje opravdu špatně.

Co vy a školní prospěch?

No, nebyli jsme zrovna moc studijní typy, ale přesto jsem (Mirai) měl samé jedničky a jen sem a tam dvojku. Jinak ostatní měli trojky, čtyřky. Aby to nevypadalo až tak blbě, tak musíme říct, že: „když děláš hudbu tak to tak prostě je...“

A co hudebka? To byly jasné jedničky, ne?

No, to bylo horší. To jsme měli v průměru dvojky, někdy trojky.

Tereza Weberová,
Elena Montoto Trujillo,
Niki Gruberová

Martin Škoda: Jako většina kluků nejsem dobrý na sladký...

Na soběslavských slavnostech jste mohli zhlédnout i kuchařskou show místního rodáka Martina Škody. Martin navštěvoval i naši školu. Již v 16 letech vydal svou „obyčejnou“ kuchařku, později za kuchařku opepřenou tipy na písničky, které lze u daného jídla poslouchat, obdržel třetí cenu na mezinárodní soutěži Gourmand World Cookbook Awards 2013. V září 2017 začal moderovat s Marií Doležalovou pořad TV Prima Hrdina kuchyně.

zdroj: instagram M. Škody

V kolika letech jste začal vařit?

Já jsem začal vařit, když mi bylo asi osm let. Koukal jsem na Jamieho Olivera a v tu dobu jsem strašně rád jedl. Nějak jsem si řekl, že začnu být víc v kuchyni, začal jsem zkoušet dávat dohromady různé recepty.

Studujete?

Studuju. Studoval jsem Střední španělskou školu v Budějovicích, pak jsem šel do Prahy na marketingovou a PR, to je škola na Karlově univerzitě a teď studuji mediální studia taky na Karlově univerzitě.

Máte kromě vaření také jiné záliby?

Mimo vaření ještě třeba rád jím, poslouchám hudbu, snažím se hodně cestovat, jezdit za dobrým jídlem a trávit čas s lidmi na různých výstavách spojené s jídlem. (smích) Takže mám hodně zálib. A taky hraju hokej. Dříve jsem hrál extraligu, potom jsem toho musel nechat, teď si chodím občas zahrát v Praze.

Proč jste přestal?

No, já jsem si poranil třísla a extraliga s tím hrát nešla.

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Těch je strašně moc. Záleží na tom, jak se mám, jestli je ráno, nebo večer.

Jaký recept se vám nejlépe a který nejhůře vaří?

Já jako celkově většina kluků nejsem moc dobrý na sladký, takže neumím moc péct, a když mám dělat nějaké dezerty, tak to není moc prča, to moc nedávám.

Jaká je vaše nejvtipnější vzpomínka na vaření?

Těch je spousta, ale občas mi někde něco chytlo, vybuchlo, jednou když jsem griloval, tak mi začaly hořet vlasy trochu. To už tak vtipné nebylo, to už byl trochu bizár.

K vaší knížce Škoda nevařit 2 jste vydal písničku. Jak vás to napadlo?

Ono to bylo tak, že k prvnímu dílu jsem dával ke každému receptu jednu písničku, kterou já sám k vaření doporučuji a v druhé knížce jsem se rozhodl, že dáme dohromady originální písničku, takové hudební video, hudební trailer na tu kuchařku.

QR – trailer ke kuchařce Škoda nevařit 2

zdroj: instagram M. Škody

Martin navštěvoval naši ZŠ Komenského v Soběslavi. Na prvním stupni byla jeho třídní učitelkou paní učitelka Ludmila Hrušková.

Vzpomínáte si na něj, paní učitelko?

Určitě. On byl strašně šikovný kluk, pořád počítal, hodně sportoval, všechno mu šlo. Jenom škoda toho zranění, podle mě by dosáhl velmi dobrých výsledků v hokeji. Ten ho hodně bavil, on měl celkově rád sporty. Byl jedničkář, všechno uměl. Vždy když něco dělal, dotáhl to do konce, nenechal to z půlky rozdělané. Šel si za svým cílem. Byl to moc usměvavý, veselý kluk.

Elena Montoto Trujillo, 7.A

Dravci v Soběslavi

Třetí týden v září jsme začali výstavou dravých ptáků. Dravci byli dovezeni až z daleké Lednice agenturou Zayferus. Sokolníci měli velmi pestrý program a myslím si, že zaujal každého z nás. Po příchodu na soběslavský stadion, kde byli dravci vystavení, jsme začali u prvního stanoviště. Na prvním stanovišti jsme si mohli prohlédnout ptáky sokolovité. Byli zde vystaveni ti nejmenší drobečci, až po ty nejrychlejší pány nebes. Jeden ze sokolníků nám k tomu vyprávěl a na konci přednášky byla možnost si zasoutěžit a odnést si domů nějakou odměnu, nebo si nechat zavolat na ruku jednoho z dravců. U druhého stanoviště byli vystaveni hlavně větší ptáci, od sov po supy a orly. Po ukončení přednášek se všechny třídy přesunuly na tribunu a začal hlavní hřebet programu -

představení dravců v akci. Byly zde ukázány útoky na kořist a ukázkové lety. Na závěr byli výherci zavoláni na dráhu, kde si mohli nechat zavolat dravce na ruku a nakrmit ho.

QR – www.zayferus.cz

Radim Vopava, 8.B

A jak ten samý den prožíval jeden z exponátů?

Bylo normální ráno. Najednou se u nás objevili muži, sbalili nás a naložili do auta. Cesta byla poměrně dlouhá, ale nakonec jsme dojeli. Muži mi sundali pytel a do obličej mě bodl paprsek světla. Přivázali mě k nějakému kusu dřeva a čekal jsem, co se bude dít dál. Asi po hodině se začaly na místo scházet davy lidí. Byl jsem ve stresu, bál jsem se.

Lidi si kolem mě stoupali do kruhu a jen tak koukali. Po chvíli se objevil jeden z mužů a začal něco vyprávět. Až teprve teď jsem si všiml, že tu nejsem jediný, kdo je přivázaný. Byli tu další, vypadali skoro jako já.

Muž začal o každém z nás něco vyprávět. Blížil se ke mně, až přišel úplně nejbližší, co to šlo, a spustil svojí talkshow. Nic moc jsem mu nerozuměl, ale nazval mě něčím, co jsem ještě nikdy předtím neslyšel. Nazval mě "supem". Pak se opět muž vydal k dalšímu přivázanému.

Po pár minutách byla jeho řeč u konce. Davy lidí se začaly přesouvat na tribuny. Muži si vzali nějaké z přivázaných a začalo nějaké divadlo. Létali a lovili. Moje oko spatřilo muže, jak si to kráčí ke mně. Když byl muž u mě, odvázel mě a chytl mě za provázek, který jsem měl u nohy. Odnosl mě do dodávky. Nebyl jsem v ní sám, byl tam ještě jeden. Už od začátku jsem tušil, že budu asi taky vystupovat. Otevřely se dveře a muž si vzal mého kolegu. Za několik minut se stavili i pro mě. Nesli mě směrem na trať. Na konci trati stál muž s masem v ruce. Tu vůni jsem cítil už od dodávky. Chtěl jsem se předvést, tušil jsem, že za odměnu dostanu maso.

Muž mě pustil a čekal, až vzlétnu. Byl jsem připravený k odletu, ale muž na konci trati předal maso nějakému človíčkovi, nějaké oběti. Z dálky jsem zaslechl, že oběti říkali Viktor. Oběť natáhla ruku a já vzlétl. Kroužil jsem, létal nahoru a dolů a pak jsem se vrhl k masu. Přistál jsem na ruku oběti a zblajznul jsem maso. Davy tleskaly. Muž si pro mě přišel a odnesl mě směrem k přivázaným, kde jsem už čekal, až představení skončí.

sup a Radim Vopava, 8.B

The Easy English Theatre – One day in London

Pokud jste žákem osmé nebo deváté třídy naší školy, jistě jste také navštívili anglické divadelní představení One day in London. Představení se velmi povedlo. Proběhlo celé v anglickém jazyce. Oba dva herci jsou totiž stoprocentními Brity. Zvláště postava Chrise všechny dost zaujala, ztvárnil ji sympatický anglický herec Tomas McCabe. Měli jsme radost, když souhlasil s rozhovorem.

How did you get to the theatre game?

I always wanted to be an actor or a magician. So when I was young I took drama classes and also was learning magic. And I went to an acting school for university. So now I'm a magician really - but I do this theater show too.

How long have you been doing this profession?

About 3 years as my job.

Why have you chosen Czech Republic for your plays?

My friend Dominik is from Czech. We met in London though. So he organises all the bookings with the schools, and I do the show. We wrote the show together. But because he is from Czech, that's why we perform there.

Do you like Czech Republic?

I love it. Everything in London is expensive. But there everything is cheap for us. The people are also very nice.

Do you speak Czech?

No. I wish I could but I can't. We only speak english. Usually speaking english is enough for most countries.

Where everywhere have you been with this show?

We've been to a lot of Czech with this show. Been doing it a year. But we only started the instagram this time. Best way to see each city we went to this year is to check each Bob photo.

You play in Czech Republic, so I guess, you know some czech words. Which ones?

I know just the basics (and the ones I use in the show). I can say - ahoj, co, na shledanou, ano, na zdraví, maturita - and some more.

Jak ses dostal k divadlu?

Vždycky jsem chtěl být herec a kouzelník. Takže když jsem byl mladý, začal jsem chodit na hodiny herectví a taky na hodiny kouzelnictví. Herectví jsem studoval na univerzitě. Takže teď jsem kouzelníkem - ale v divadle hraju taky.

Jak dlouho se věnuješ této profesi?

Zhruba tři roky.

Proč sis zvolil Českou republiku pro své divadelní hry?

Můj kamarád Dominik je z Česka. Potkali jsme se v Londýně. On tedy organizuje všechno zamlouvání se školami a já hraju. Divadelní hry píšeme společně. Důvodem proč hrajeme tady, je tedy fakt, že Dominik pochází z Česka.

Líbí se ti Česká republika?

Miluji ji. Všechno v Londýně je drahé. Tady je pro nás všechno levné. Lidé jsou tu taky velmi milí.

Mluvíš česky?

Neumím. Přál bych si, abych uměl, ale neumím. Mluvím pouze anglicky. Mluvení anglicky stačí pro většinu států.

Kde všude jsi byl s touto hrou?

Byli jsme hodně v Česku. Děláme to už rok. Ale tentokrát jsme začali na Instagramu. Nejlepší způsob, jak zjistit, kdy všude jsme byli, je kouknout se na každou Bobovu fotku.

QR – www.eet.edu.pl

Hraješ v České republice, takže hádám, že znáš nějaká slovíčka. Která?

Znám jen základní slovíčka (a ta, která používám ve hře). Umím říct - ahoj, co, na shledanou, ano, na zdraví, maturita - a pár dalších.

Hana Jiřiková a Radim Vopava, 8.B

Cyklovýlet – Lipno 2018

Ve středu jsme naložili kola a tašky do aut a šli se naposledy vyspat do svých postýlek. Ráno jsme měli sraz na vlakovém nádraží. Vlak nás odvezl do Nové Pece. Ubytovali jsme se a šli k vodě. Jezdili jsme na paddleboardech, kajacích a kánoích. Večer jsme šli spát do chatků. Ráno jsme se nasnídali a hráli hry, protože venku pršelo. Po obědě přestalo pršet, tak jsme konečně vyjeli na kolech. Všude bylo po

dešti mokro, tak jsme se vrátili špinaví od bláta. Najeli jsme asi 50 kilometrů a dostali jsme se na hranice s Rakouskem. Všichni byli unavení a tak jsme šli spát. Ráno jsme se šli nasnídat a konečně bylo hezké počasí, tak jsme vyjeli na kolech. Ujeli jsme asi 54 kilometrů. Dojeli jsme až na Plešné jezero. Když jsme se vrátili, navečeřeli jsme se. Po večeři jsme hráli hru Městečko Palermo. Pak jsme šli spát. Ráno jsme se nasnídali a šli si sbalit věci. Domů jsme jeli zase vlakem. Na nádraží na nás čekali rodiče. Výlet se nám všem moc líbil a těšíme se na další.

Laura Kodadová, 6.A

Běhání přes pole nám jde

Mrazivé úterní ráno v tábořském areálu Komora přivítalo okresní kolo přespolního běhu. Letošního ročníku se tradičně zúčastnila i naše škola. Nejprve se na start postavili žáci a žákyně 1. stupně, kterým se v chladném počasí moc nedařilo. Nejlepším umístěním bylo 7. místo dívek ze 4. – 5. tříd. Podstatně lépe se vedlo druhému stupni. Suverénní závod předvedly mladší žákyně ve složení Adélka Štefanová, Ema Zabloudilová, Naomi Bláhová, Zuzka Havlíková a Kamča Viturková a zaslouženě vyhrály. Navíc v jednotlivkách

obsadila Adélka Štefanová 2. místo a Ema Zabloudilová 3. místo. Vyrovnaného běhu dosáhli starší žáci ve složení Franta Koranda, Viktor Valeš, Jan Nejedlý, Lukáš Vokatý a Jan Kovář a společně si doběhli pro krásné 3. místo. Všem závodníkům sluší poděkování za vzornou reprezentaci naší školy i v dosti chladném zářijovém počasí.

Vladimír Máca

Bronzová děvčata a zlatí hoši

Ve čtvrtek 11. 10. 2018 se děvčata z prvního stupně naší školy zapojila do celorepublikové soutěže ve florbalu a nevedla si vůbec špatně. Náš omlazený tým vybojoval dvě vítězství, a to se ZŠ Bechyně 1:0, dále porazil ZŠ Bolzano Tábor 3:0. Dva zápasy naše „Komety“ shodně remizovaly se ZŠ Chotoviny a ZŠ Borotín 2:2. Porážku 2:3 utrpěly pouze od ZŠ Tučapy. Naše dívky se dokázaly díky své bojovnosti prodat až na 3. místo, což byl obrovský úspěch. Všem děkujeme za vynikající výkon.

V pátek 12. 10. 2018 si chlapci z prvního stupně naší školy zahráli okresní kolo florbalového turnaje, který je nazvaný „ČEPS cup“. V naší velmi těžké skupině jsme neztratili ani bod, když jsme porazili tyto týmy: ZŠ Zborovská Tábor 4:2, ZŠ Sezimovo Ústí 15:2 a ZŠ Malšice 8:3. Po prvním místě ve skupině bylo jasné, že si „Sobíčci“ zaslouží medaile. Nakonec měly příchut' zlata, protože chlapci ve finálových bojích porazili ZŠ Bechyně 7:4 a ZŠ Tučapy 5:3.

Gratulujeme k postupu do dalšího, nyní už krajského kola této soutěže.

Ilona Klimešová

Exkurze do Národního zemědělského muzea v Praze

Dne 2. října jsme vyrazili společně se 7.A do Prahy do Národního zemědělského muzea. Po 2 hodinách jízdy v autobuse jsme šli rovnou do muzea. V muzeu na nás čekaly různé místnosti s různými exponáty. Dozvěděli jsme se něco nového o myslivosti, zemědělství, vodě, gastronomii. Nejvíce jsme se zdrželi v expozici rybářství a na terase, odkud byl vidět Pražský hrad a Petřínská rozhledna. Poté jsme měli rozchod u Palladia. Někteří běhali a nakupovali jako blázni. Někdo se šel jenom v poklidu projít na Václavské náměstí. Pak jsme vyrazili domů. Výlet se všem líbil.

Adam Vavřík a Petr Svoboda, 7.B

Přírodovědný Klokán 2018

Pořadí	Příjmení a jméno	Třída	Počet bodů
1.	Jiřková Hana	8. B	60
2. - 5.	Petrásek Filip	8. A	57
2. - 5.	Kroupová Natálie	9. B	57
2. - 5.	Koranda František	9. B	57
2. - 5.	Hamaj Matěj	8. B	57
6.	Tomášová Julie	9. B	55
7.	Jonáš Tomáš	9. A	54
8.	Staňková Tereza	8. B	53
9.	Ješek Ondřej	9. B	52
10.	Kovář Jan	9. B	51

Dne 10. 10. 2018 žáci 8. a 9. tříd řešili náročné úlohy Přírodovědného Klokana 2018 v kategorii Kadet. Žáci odpovídali na otázky z oblasti přírodních věd (matematiky, fyziky, zeměpisu a přírodopisu). Soutěž pořádá Přírodovědná fakulta Univerzity Palackého v Olomouci. Celkem se zúčastnilo 75 žáků. Žáci mohli získat maximálně 120 bodů. V následující tabulce jsou uvedeni nejlepší řešitelé naší školy.

Jana Jahodová, Hana Krátká

Návštěva prvňáků ve Zlaté Koruně

Dne 9.10.2018 vyjely děti z prvních tříd na exkurzi do kláštera ve Zlaté Koruně. Děti byly rozdělené do 2 skupin, které se během dopoledne vystřídaly. První skupina zahájila program prohlídkou vnitřních i venkovních prostor kláštera, během níž děti vyplňovaly pracovní list. Pan průvodce poutavým vyprávěním seznámil děti například s každodenním životem mnichů v cisterciáckém klášteře, s jejich znakovou řečí, s památnou lípou kapucínkou, s architektonickými zajímavostmi, slunečními hodinami atd. Druhá skupina si nejdříve prohlédla obrazy Zlatokorunské školy. Zde se děti prostřednictvím výukových obrazů názorně seznamovaly se životem ve 2. pol. 18. stol., řemesly a významem vzdělání. Nejprve si obrazy cca 2 -3 minuty soustředěně prohlížely a snažily se zapamatovat co nejvíce „motivů“, které byly na obrazech znázorněné. Poté se je snažily vyjmenovat. Pro děti byly také připravené puzzle s motivy tehdejšího života. Skupina pak pokračovala do výtvarné dílny, která měla více „stanovišť“. Děti si sešily malý sešit, vyrobily si pečeť s motivem Zlatokorunské rozety, kterou si jako suvenýr odnesly s sebou, vymalovaly tuhými temperami korunu, vybarvily rozetu, madonu či gotické okno. Díky bohatému programu doba vyhrazená na exkurzi rychle utekla a děti odjížděly domů se spoustou zážitků.

Ilona Klimešová, Ludmila Hrušková

Exkurze do Třeboně

Dne 9. října jsme se ráno sešli ve třídě. V 8 hodin přijel autobus a my společně s 5.B jsme do něj nastoupili. Cesta byla dlouhá, ale když jsme tam dorazili, řidič autobusu nám zastavil na parkovišti u hráze rybníka Svět. Byla mlha. Stála tam socha Jakuba Krčína z Jelčan vytesaná do žuly. Šli jsme na zámek Třeboň. Tam jsme si prohlédli nádvoří a park a potom nás pozvali dovnitř. Ještě venku jsme si ale museli about velké legrační papuče. Vešli jsme do zámku a byli jsme v uvítací síni. Pak jsme se vydali do přípravný jídel, do knihovny a dál. Když byla prohlídka u konce, šli jsme na náměstí. Tam jsme si prohlédli renesanční domy, jejich falešná patra a podloubí. Asi po 15 minutách jsme nasedli do autobusu a jeli jsme domů. Moc jsem si výlet užila a myslím, že i všichni ostatní.

Tereza Krovová, 5.A

Noví prvňáčci

V září nastoupily do naší školy dvě třídy nových malých žáčků. Prvňáčky uvítaly paní učitelky Ilona Klimešová a Ludmila Hrušková. Děti jsme se zeptali, jak se jim ve škole líbí.

1. Jak ses těšil(a) do školy?
2. Na co ses těšil(a) nejvíce?
3. Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět?
4. Máš tady nejlepšího kamaráda nebo kamarádku?

NELA PANSKÁ, 1.A

1. Dobře.
2. Na paní učitelku.
3. Tělocvik.
4. Ano, Emičku.

NICK GRUBER, 1.A

1. Moc dobře.
2. Na paní učitelku.
3. Čeština.
4. Jo, Jardu.

JAROSLAV KAZDA, 1.A

1. Moc dobře, ale teď už mě to tolik nebaví, protože když přijdu ze školy, tak u mě sedí mamka u úkolů.
2. Že si tady můžeme o přestávkách chodit.
3. Matematika.
4. Jo, Nicka.

ROZÁLIE JANOUŠKOVÁ, 1.A

1. Dobře.
2. Na to, že se budu učit.
3. Výtvarná výchova.
4. Jo, Emičku.

JAN KOPÍČ, 1.B

1. Ano.
2. Na to, že se budeme učit.
3. Matematika.
4. Tomáška.

ADÉLA KOLOUŠKOVÁ, 1.B

1. Dobře.
2. Na kamarády.
3. Český jazyk.
4. Barču, Lucku a Anetku.

Niki Gruberová, 7.A

Jak učitelé tráví prázdniny?

Škola skončila, prázdniny začaly a my si užívali. Ovšem tento článek není o nás ale o učitelích. Ty si taktéž užívali a možná víc, než si myslíte. Byli na výletech, u moře a o dalších zážitcích radši povídat nebudu, raději si to přečtete sami.

Učitelé dostali následující otázky:

1. Kde jste byl(a) o prázdninách?
2. Kde se vám nejvíce líbilo?
3. Jak se vám tam líbilo?
4. Těšil(a) jste se na svou třídu?
5. Co zajímavého jste dělal(a)?
6. Nějaké poučení z prázdnin?
7. Kdybyste mohl(a) prodloužit prázdniny, o kolik?

Paní učitelka Renáta Zemanová

1. Na Moravě, na Sicílii, na chalupě a na farmě u koní.
2. Těžko říct, na divoké Sicílii nebo na krásné Moravě. Každé mělo své.
3. Líbilo, na Moravě jsme jezdili na kolech a na Sicílii si užívali moře.
4. Samozřejmě.
5. Všechno bylo zajímavé.
6. Prožívat je naplno, protože utíkají rychle.
7. Ještě jednou tolik.

Paní učitelka Jana Jahodová

1. Byla jsem na Moravě, doma a na dovolené v Egyptě.
2. V Egyptě a na Moravě.
3. Bylo to úžasné. Potápěla jsem se se žraloky, podmořský svět byl nádherný.
4. Já tedy nejsem třídní, ale těšila jsem se na všechny třídy, které učím.
5. Jezdila jsem na kole a trénovala freediving.
6. Tak to nevím. Asi učit se jazyky, protože v některých situacích je to fakt potřeba.
7. Nechala bych to tak, jak to je. Je to tak akorát.

Paní učitelka Hana Krátká

1. Většinu času doma a týden na Šumavě.
2. Na Šumavě bylo moc hezky.
3. Je tam krásná příroda.
4. Nemám třídnictví.
5. Hodně času jsem trávila prací na našem domku.
6. Asi žádné nové.
7. O měsíc, abych si užila venku i nižší teploty.

Pan učitel Lukáš Lis

1. Týden v Chorvatsku. Od své bývalé třídy jsem dostal jako dárek víkend v luxusním penzionu na Moravě.
2. Asi na Moravě. Jako druhý dárek jsem totiž dostal flyboarding právě tam.
3. Flyboarding byl úžasný.
4. Vždy se těším na svou třídu. Tentokrát to bylo ještě okořeněné tím, že mám třídu novou.
5. Létal jsem nad vodou, padal jsem do vody, ...
6. Pád z velké výšky strašně bolí.
7. Zrušil bych je a místo nich udělal více kratších. Třeba týden v každém měsíci.

Pan učitel Vladimír Máca

1. Byli jsme v Bosně a Hercegovině, v Černé Hoře a pak jsme cestovali po Čechách.
2. V Bosně.
3. Moc se mi tam líbilo.
4. Těšil jsem se na děti.
5. Hrál jsem hokej.
6. Doporučil bych vám cestovat.
7. Asi bych to nechal tak, jak to je.

Jakub Rokos a Adam Novák, 6.A

5. ANIMALS

a camel

a kangaroo

a monkey

a dog

a cat

a crocodile

a hippopotamus

a lemur

a snake

an elephant

a rhinoceros

a parrot

a donkey

a mouse

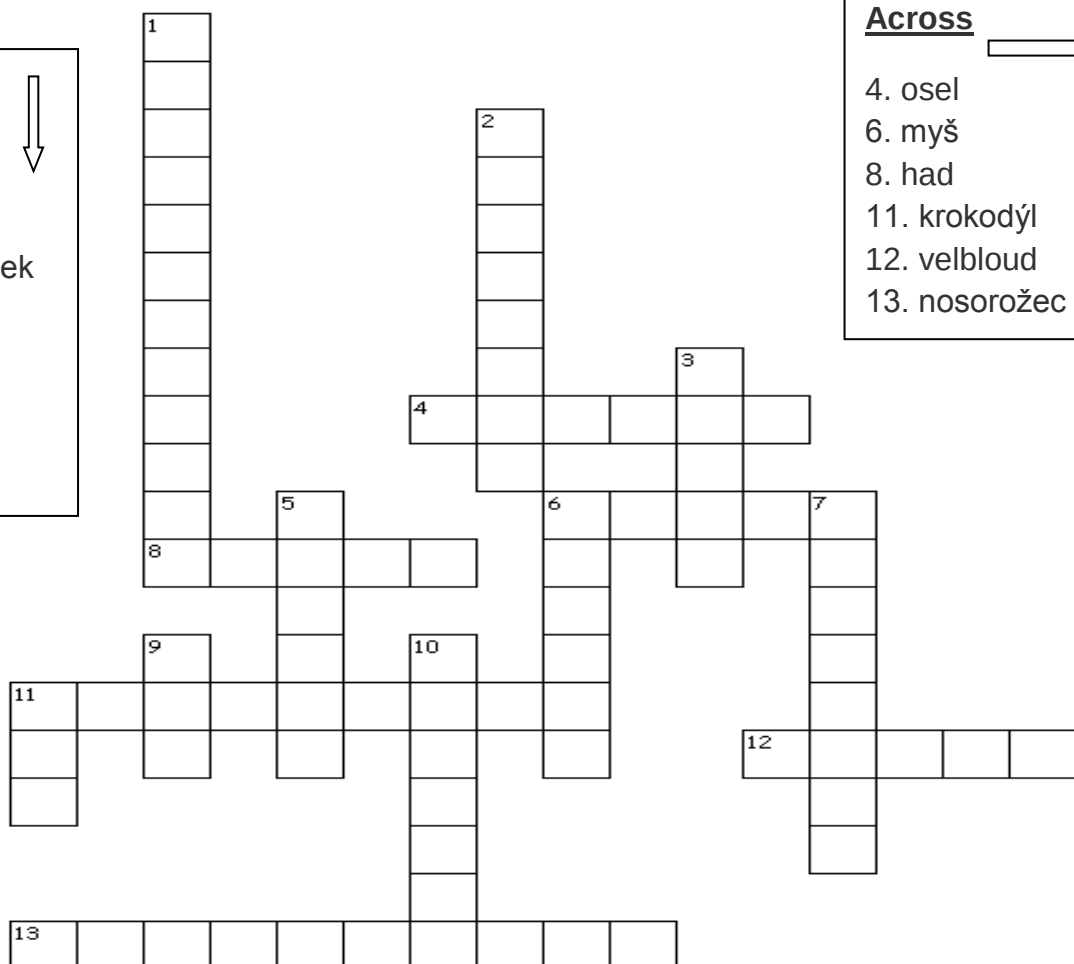

a giraffe

Complete the crossword.

Down

1. hroch
2. klokan
3. lemur
5. papoušek
6. opice
7. slon
9. pes
10. žirafa
11. kočka

Across

4. osel
6. myš
8. had
11. krokodýl
12. velbloud
13. nosorožec

Tereza Weberová, 8.A

Can you find 15 animals?

S E K A N S C X P I R T
W O R M B E H A W R O E
H L R H A L E F M R R L
P E K E Z I I F R E I E
H M I L C D W A X W L P
S U M A T O P O P P I H
B R U G W C N D N L Y A
M O U S E O D I J T E N
K A N G A R O O H P K T
L S W E P C I F G R N C
D O N K E Y O D P W O A
E F F A R I G O L X M T

Jak se mají loňští devátáci na středních školách?

Devět let jsme je vídali ve třídách a na chodbách naší školy. Poté složili úspěšně přijímací zkoušky na vysněné školy, našli nové kamarády a na základní školu snad vzpomínají. Jestli v dobrém nebo špatném, to jsme se zeptali Míši Hybšové a Míry Forsztáka (loňská 9.A) a Natálie Šimové a Adély Geierové (vloni 9.B).

Michaela Hybšová

Střední pedagogická škola, Prachatice

Miroslav Forszták

Střední průmyslová škola automobilní, ČB

Natálie Šimová

SŠŘ, Soběslav (kadeřnice)

Adéla Geierová

Střední policejní škola, Praha

Jste rádi, že už nejste na základce? Nebo byste se rádi vrátili?

MH: Hned jak by to šlo, tak byste mě měli zpátky. Poslední rok na základce mi utekl strašně rychle, tak bych si ho zopakovala.

MF: Jsem rád, že jsem se posunul do další fáze mého života.

NŠ: Určitě bych se vrátila, ale беру to jako novou kapitolu života, takže jsem ráda, že jsem se sem dostala a jedu dál.

AG: Když jsme se v devítce loučili, bylo mi to hodně líto, ale teď, když už jsem na střední, bych se už nevrátila.

Jací jsou učitele na střední škole?

MH: Většina učitelů vypadá zatím dost přísně. Každý nám opakuje, že jsme tam dobrovolně a skoro každou hodinu nám ukazují, kde máme dveře. Ale pár příjemnějších učitelů se tam taky najde. Jenže mě zrovna neučí.

MF: Někteří učitelé jsou mnohem přísnější než na základce.

NŠ: Hrozně fajn.

AG: Učitelé na střední škole jsou různí, jako byli na základce. Někteří nám vykají, někteří tykají, někteří nás oslovují kolegyně, kolego, což je docela vtipný, ale jinak jsou v pohodě. Měla jsem z nich větší strach.

Potkali jste na střední škole lepší lidi, nebo jste měli lepší kamarády na základce?

MH: Samozřejmě, že jsem měla lepší kamarády na základce. A zatím mými přáteli zůstali. Na střední škole

jsem „teprve“ přes měsíc, tak tam lidi zatím pořádně neznám. Ale snad si časem sedneme.

MF: Celý měsíc na střední škole si zvykám na nové prostředí i na nové spolužáky. Poznal jsem nové lidi, kteří jsou taky fajn, ale pořád vzpomínám na své „staré“ kamarády.

NŠ: Tak zatím jsme se jen oťukali, ale už teď vím, že moje bývalé spolužáky mi nenahradí.

AG: Určitě mi na střední sedí lidi víc. Zatím jsme ve fázi poznávání se navzájem. Jsou z různých měst, jsme tak nějak na stejné úrovni, co se týká vědomostí a inteligence a jsme všichni zaměřeni na stejné povolání, a to je fajn.

Jak jste spokojeni se svou třídou?

MH: Jak jsem psala, zatím žádné pocity nemám. Doufám, že se jako kolektiv na věcech domluvíme a doufám, že se nebudeme hádat. Doufám, že i s třídní učitelkou budeme dobře vycházet.

MF: Se třídou jsem zatím spokojen až na některé lidi, ale s těmi se snažím nepřicházet do kontaktu.

NŠ: Jsme fajn parta, která zatím drží pospolu.

AG: S novou třídou jsem spokojená, určitě jsou tam fajn lidi.

Koho máte na škole nejradši?

MH: Jestli už jsem si někoho oblíbila, tak naší angličtinářku. V jejích hodinách se zasmějeme a zároveň se dost věcí naučíme. Takže já mám vlastně hodiny angličtiny stejné a stejně oblíbené, jako jsem měla na základce. Jen jsem zjistila, že mě angličtina baví ještě o něco víc :)

MF: Nejvíc si rozumím s novým spolužákem Pepou, který bydlí kousek od Soběslavi.

NŠ: Asi svoje spolužáky, ale skvěle si rozumím i s lidmi z různých ročníků.

AG: Nejradši na škole mám svou spolubydlící z intru - Renču a pak pana učitele na zeměpis. I když mne zeměpis nikdy moc nebavil, tak on má zajímavé hodiny. Zkouší nás formou kvízů a soutěží, a to mě baví. Je ze všeho tak nějak nadšený a má smysl pro humor.

Jak myslíte, že na vás ostatní vzpomínají?

MH: Někteří spolužáci vzpomínají a někteří už dávno zapomněli. To samé platí asi i ohledně učitelů. Někteří musí být doslova šťastní, že už mě nevidají každý den v lavici :)

MF: Dle mého názoru na mě všichni vzpomínají v dobrém (snad). Já na všechny také.

NŠ: Myslím, že většina učitelů je ráda, že už jim neskákám do řeči, a že je o jedny "nevychované" deváťáky míň.

AG: Někteří spolužáci na mne vzpomínají snad v dobrém, někteří asi méně, ale to je asi oboustranné. A učitelé? No, řekla bych, že jsem tak nějak vyčnívala z řady, a to nejen svou výškou a barvou vlasů. Tak si troufám říct, že si mne budou chvíli pamatovat a občas si na mne vzpomenou.

Stýská se vám po vašem třídním učiteli?

MH: Komu by se nestýskalo? Myslím, že jiný učitel už mě ve vlaku nezapomene.

MF: Po třídním učiteli se mi z učitelského sboru stýská nejvíce, protože za každé situace s ním byla sranda, a proto ve třídě nebyl brán jako učitel, ale jako další mnohem starší spolužák a kamarád.

NŠ: Ano, byl to opravdu skvělý učitel, který nás měl opravdu rád, i my jeho. Naučil nás spousty věcí a upevnil naše třídní vztahy.

AG: Nestýská.

Chtěli byste být znovu prvňáčky a zažít celou základku znovu?

MH: Zopakovala bych si to klidně dvakrát.

MF: Prvňáček bych osobně být nechtěl. Raději to přenechám mladším generacím.

NŠ: Asi ne, jelikož bych mohla změnit něco, co se stát mělo a třeba bych teď nebyla tím, kým jsem.

AG: Zažít celou školu znovu bych už fakt nechtěla.

Vybrali jste správnou školu? Jak jste se rozhodovali?

MH: Vybrala jsem si vhodnou školu, která mě připraví na vysokou školu a následné vysněné povolání. Nerozhodovala jsem se nad výběrem střední školy dlouho. Jinou možnost jsem neviděla.

MF: S výběrem školy jsem nadmíru spokojený. Vybíral jsem s ohledem na své zájmy – auta a jejich opravování.

NŠ: Chtěla jsem dělat něco, co mě bude bavit, proto tenhle obor. Ano, určitě je to ta správná škola.

AG: Jsem přesvědčená o tom, že jsem si vybrala správnou školu. Vybrala bych si jí určitě znovu! Už odmala jsem měla spíše klučíčí zájmy. Líbí se mi uniformy, akce, pohyb a baví mne sport. Taky mám ráda určitý řád a spravedlnost a hlavně jsem chtěla strašně moc do Prahy a na intr, tak proto jsem se rozhodla pro tuto školu.

Na co vzpomínáte ze školy nejvíce? Nějaký konkrétní zážitek?

MH: Vzpomínám si na všechno, co jsem na základce zažila. Od různých závodů, akademií, mezitřídních turnajů, až po naše třídní výlety, Ámose a všechno s ním spojené. Vzpomínám si ale i na hádky, kterých jsme si dost prožili, ale samozřejmě i na ty příjemně prožité chvíle! Vzpomínám si, jak jsem se půl roku trápila na seminářích a jaký jsem měla strach, že se na žádnou střední nedostanu. A moc živě si vzpomínám na naše předávání vysvědčení a všechno zařizování okolo.

MF: Vzpomínám na třídní akce, na kterých byla vždycky sranda. Například „voda“ a legendární Dobronice.

NŠ: Asi to, jak jsme každou hodinu hudební výchovy popíjeli mlíčka a zpívali si náhodné písničky.

AG: Úplně nejvíc asi vzpomínám na poslední školní výlet do Ostravy. A taky na sportovní akce a olympiády, kde jsem nasbírala pár diplomů a medailí na památku. Na konkrétní zážitek si nevzpomínám.

Vendula Vopavová, Nela Podlahová, 6.A

Jaké byly prázdniny? Těšili jste se do školy?

Na stránce č. 9 jsme se dozvěděli, jak tráví prázdniny učitelé. Co ale děti? Existuje nějaké, které se těší do školy? To se dozvíme na této dvoustraně.

1. Kde jsi byl(a) o prázdninách?
2. Kde se ti líbilo nejvíce?
3. Těšil(a) ses do školy?
4. Trávil(a) jsi prázdniny s rodinou/kamarády?

Adam David, 8.B

1. Na začátku prázdnin jsem byl na Krétě, pak v Německu na kolech a na konci prázdnin jsem byl v Londýně.
2. Nejvíce asi v tom Londýně. Jeho poznávání bylo nejzajímavější.
3. Ne, vůbec jsem se netěšil do školy.
4. Ano, prázdniny jsem trávil s mamkou.

Kryštof Bierl, 5.A

1. V Chorvatsku a v hopsáriu.
2. V Chorvatsku.
3. No...jo.
4. S rodinou.

Alžběta Lencová, 4.B

1. V Turecku
2. V Itálii.
3. Ano.
4. S rodinou.

Leila Marie Bláhová, 4.C

1. Byla jsem na táboře, v Chorvatsku a na rozhledně.
2. V Chorvatsku.
3. Ano i ne.
4. S rodinou, ale i s kamarády.

Antonín Pánek, 4.B

1. Byl jsem v Chorvatsku.
2. V Chorvatsku.
3. Jak kdy.
4. S rodinou.

Jonáš Čížek, 3.A

1. Byl jsem na soustředění s hokejem, v Turecku, Polsku a pak na tenisovém soustředění.
2. V Polsku.
3. Jo.
4. S kamarády.

Pavla Forsztáková, 6.B

1. Na dovolené v Itálii. Pak jsem cvičila svého pejska a hrála florbal.
2. V Itálii.
3. Docela těšila.
4. S rodinou.

Natálie Petruš, 3.A

1. Přespávala jsem u kamarádky, pak jsem byla v Miráku a u babičky. Jeli jsme vlakem.
2. U kamarádky.
3. Ano.
4. S rodinou i kamarády.

Tereza Roháčková, 2.B

1. Byla jsem na dovolené v Itálii a moc se mi tam líbilo.
2. V Itálii.
3. Celkem ano.
4. Byla jsem s rodinou a s jednou kamarádkou.

Matěj Ženíšek, 2.B

1. U moře.
2. U toho moře.
3. Trošku.
4. S rodinou.

Tereza Ručková, 5.A

1. Byla jsem v Krkonoších, kde jsem potkala Ester Ledeckou.
2. V Krkonoších.
3. Ano.
4. Spíš rodina.

Jiří Fišer, 8.B

1. Prázdniny jsem trávil spíš u táty na vesnici, kde jsem se staral o kočku, jezdil jsem na kole a chodil jsem hodně na soběslavské koupaliště. Na začátku srpna jsem byl dva týdny na brigádě. Z výplaty jsem si koupil nový mobil. Na konci prázdnin jsem byl v aqvaparku v Praze.
2. Nejvíce asi v tom aqvaparku.
3. Na kamarády.
4. Asi spíš s kamarády.

Veronika Holcová, 4.A

1. U moře v Chorvatsku, na tanečním soustředění v Medlově, na raftech na Vltavě a na taneční soutěži ve Španělsku.
2. Všude, ale nejvíce asi v Chorvatsku, protože jsem tam byla s rodinou i kamarády.
3. Do školy jsem se těšila. Hlavně na děti.
4. S rodinou, ale na tancování jsem byla i s kamarády.

A co šestáci? Jak se těšili na druhý stupeň?

Adéla Stiborová

Těšila jsem se, ale bála jsem se, co mě čeká.

Martin Novotný

Na kamarády, na učení ne.

Karolína Šimečková

Těšila, ale i ne. Věděla jsem, že učení nebude nejlehčí.

Jan Holas: Práce s dětmi a pro děti mě stále baví

V loňském roce jsme v Klubku začali publikovat rozhovory s lidmi, kteří se starají o chod školy. Mohli jste si přečíst odpovědi pana školníka Věcheta či paní hospodářky Novákové. Dnes přinášíme rozhovor s tím nejvyšším. Jak se pan ředitel dostal na své místo? Měnil by? Zeptali jsme se ho.

Jak jste se dostal na pozici ředitele?

Přihlásil jsem se do konkurzu právě na tuto pozici.

Kdybyste měl možnost, vrátil byste se na pozici učitele?

Zatím jsem o tom nepřemýšlel, protože stále učím. Sice v daleko menší míře než dříve, ale k tomu mám i jiné povinnosti.

Jaké povinnosti obnáší vaše práce?

Starat se o chod celé školy, tzn. starat se o vás žáky a vaše vzdělávání, starat se o všechny zaměstnance a také samozřejmě o budovu školy.

Vaše dětství muselo být zajímavé. Je něco, co vás přimělo přemýšlet o pozici učitele?

K přemýšlení o této profesi mě přiměla má třídní učitelka na základní škole. Když jsem se rozhodoval, kam půjdu po střední škole, vzpomněl jsem si na její slova, když jsme se tehdy v osmé třídě loučili. Řekla mi, že jednou budu učitel. A měla pravdu.

Jaké bylo tedy vaše první povolání?
Učitel.

Kdybyste měl neomezené možnosti, jak by vypadala škola?

Dokonale. Byli by v ní dokonalí učitelé a dokonalí žáci. Jenže to by asi nikoho nebavilo.

Máte do budoucna nějaké plány na změnu této školy?

Plány určitě jsou. Zrovna nyní připravujeme a dokončujeme například projekt na hlavní prázdniny, kdy by měla proběhnout rekonstrukce učebny fyziky a chemie, vybudování příjemného prostředí na školním dvoře I. stupně a zajištění bezbariérového přístupu do všech částí školy.

Vrátíme se k vašemu dětství. Jakým jste byl žákem? Chodil jste domů s poznámkami či jste byl vzorný?

Samozřejmě asi jako každý kluk jsem až tak vzorný nebyl a nějakou tu poznámku jsem také dostal.

Když jste byl malý, jaké bylo vaše vysněné povolání?

Vysněné povolání jsem neměl, ale jako každé dítě jsem chtěl být hasičem, pak zase popelářem a tak se to s věkem různě měnilo.

Jak jste se cítil, když jste se dostal na tuto školu a dostal jste se na pozici ředitele?

Asi jako každý, kdo mění pracovní místo. Na jednu stranu jsem byl smutný, protože jsem opouštěl školu, kde jsem byl zvyklý a měl jsem tam hodně kamarádů. Na druhou stranu jsem se těšil, že poznám zase nové. A hlavně, že budu moci pracovat v Soběslavi, kde žiji již přes 20 let a budu moci pracovat s dětmi, protože práce s dětmi a pro děti mě stále baví.

Je něco, co byste změnil, kdybyste se vrátil do minulosti?

Určitě ne.

Jaké školy jste studoval? Bavilo vás to?

Po základní škole a gymnáziu jsem vystudoval VŠ pedagogickou v Českých Budějovicích. Určitě mě to bavilo, protože jsem si vybral dva mé nejoblíbenější předměty - matematiku a tělesnou výchovu.

Je nějaká škola, kterou byste si zopakoval?

Určitě bych se vrátil do doby studia na VŠ. Ačkoli to bylo náročné studium, přinášelo i hodně nevšedních zážitků.

Jak reagovala vaše rodina, když jste se stal ředitelem?

Od začátku, kdy jsem začal přemýšlet o změně stát se z učitele ředitelem, mě rodina podporovala.

Jste spokojen s vaší prací?

To asi lépe posoudíte vy a všichni zaměstnanci, jak jste spokojeni ve škole. Já se snažím svou práci dělat co nejpoctivěji, abych měl před sebou čisté svědomí.

Máte do budoucna nějaké vyšší plány?

Větší plány asi nemám. Jak se říká, aby škola vzkvétala a všichni se tu cítili dobře.

Máte nějaký zážitek z této školy, kdy jste litoval, že jste zrovna Vy ředitelem?

Zatím jsem takový zážitek neměl a doufám, že ani mít nebudu. Naopak jsem zažil pocit, kdy jsem byl pyšný na to, že jsem ředitelem této školy.

Hana Jiříková, 8.B

Revitalizace školní zahrady – co je na pozemku nového?

Byli jste už letos na školní zahradě? Možná vás překvapilo stejně jako nás, že je tam plno nového. Co všechno se změnilo a co se ještě změní? To se dočtete v následujícím článku nebo níže v odpovědích pana učitele Ježka.

Na podzim roku 2017 naše škola vytvořila projekt na revitalizaci školní zahrady, která přiléhá k objektu školní jídelny a je doposud využívána pro praktické

činnosti žáků druhého stupně. Snažíme se postupně zahradu přetvořit tak, aby byla v budoucnu využívána jako venkovní přírodní učebna pro všechny žáky školy, ale také jako příjemné místo setkávání pro rodiče a školu, jako významná zelená oáza uprostřed tepelných ostrovů města. Projekt byl zadán k žádosti o dotaci od SFŽP. Měli jsme velikou radost, když jsme se na začátku prázdnin dozvěděli, že dotace byla přidělena ve výši 122 234,- Kč (dotace tvoří 85 % celkové ceny projektu).

V rámci tohoto projektu dojde k mnoha změnám. Budou vybudována nová ohraničení vyvýšených záhonů pomocí půlených impregnovaných kmenů. Další části projektu jsou například vybudování bylinkové spirály, výstavba nového, dvoukomorového kompostu i s popisem toho, co do kompostu patří a co ne, výstavba jezírkového komplexu s mokřadním porostem, který by měl žákům ukázat možnosti čištění vody biologickými prostředky.

Dalším počinem je nahrazení bývalého živého plotu z ptačího zobu užitkovou ovocnou palmetou tvořenou jabloněmi a hrušněmi. Žáci budou mít možnost pečovat o stromy a sklídit i výsledky své práce.

Tyto přestavby jsou plánovány v průběhu školního roku 2017/2018 a 2018/2019. Hrubé stavební práce provede firma pana Jiřího Poláka, který byl nápomocen i při vytváření projektu a pomáhal zpracovávat celkovou projektovou dokumentaci. Na výsadbě rostlin už se podílejí i žáci naší školy, aby poznali které rostliny a jak je třeba osadit a jak o ně pečovat. Tyto informace jsou

průběžně žákům předávány od renomované zahradnické firmy. Současně se některých prací účastní i veřejnost, například pokácením stávajícího živého plotu, se kterým nám ochotně pomohli někteří tatínkové žáků, ale i ti, kteří děti u nás na škole nemají, se rádi zapojili.

Toto všechno současně s již hotovou pergolou a stoly s lavicemi by mělo posloužit k častějšímu využití školní zahrady pro výuku v přírodovědných předmětech a přiblížení ekologické problematiky.

Tento projekt je financován Státním fondem životního prostředí České republiky na základě rozhodnutí ministra životního prostředí. www.mzp.cz, www.sfzp.cz.

Jana Smíšková, Štěpán Ježek

Co je tedy na pozemku nového?

Bylinková spirála, kompost, obruby záhonů, ovocná palmeta (ovocné stromy pěstované v řadě), mokřad s jezírkem. Kromě toho přibýlo i broukoviště a věřím, že to nejsou všechny změny.

Jak dlouho trvala přestavba?

Celá přestavba trvala zhruba 3 měsíce, ale pokud bychom brali v potaz i přípravu projektu a další věci, všechno probíhá téměř dva roky.

Je naplánované ještě něco?

Spoustu dalších věcí, speciální stromy, záhon trvalek, cibulovin, skalka v japonském stylu a další.

Zúčastnil jste se přestavby i vy?

Ano, nejen já, ale i pan ředitel nebo pan Lis.

Jak jste byl s letními brigádami spokojený?

Byl jsem velmi nespokojen, hlavně s docházkou žáků. Myslím si, že o prázdninách jedna hodina práce na školním pozemku nikoho nezabije.

Niki Gruberová, 7.A

Zasmějte se s Klubkem

Pepíček prosí tátu: „Tati, kup mi buben.“

„Nekoupím, budeš mě rušit při práci.“

Pepíček: „Neboj, budu bubnovat jenom, když budeš spát.“

Vrátí se Eskymák z lovu a vidí, že jeho iglú je napůl roztáté.

Vejde dovnitř a ptá se ženy: „Zase jsi měla zvýšenou teplotu?“

Policie: „Nějaké drogy nebo alkohol?“

Řidič: „Ne, díky. Všechno máme.“

„Pane doktore, jak dopadla moje operace?“

„Já nevím, já nejsem doktor, já jsem Svatý Petr.“

Dvě prodavačky se baví za regálem.

Přiběhne třetí a povídá:

„Holky, v obchodě jsou zákazníci!“

„Tak budme potichu, oni zase odejdou!“

Jde kolem domu dědeček a vidí Pepíčka, který se snaží dosáhnout na zvonek.

A tak se ho zeptá: „Nechceš, abych na ten zvonek zazvonil, chlapečku?“

Pepíček na to: „Tak jo.“

Dědeček zazvonil a Pepíček zakřičí: „A teď zdrháme, dědo!“

Baví se dva opilci. Jeden říká: „Asi začínám vidět dvojmo.“

Druhý vytáhne stokorunu a řekne:

„Tady máš ty dvě stovky, co jsi mi kdysi půjčil!“

Ale já si nebudu potřebovat spočítat, lolik mi má prodavač vracet peněz. Já budu platit kartou.

Jak poznáte falešného policistu?

Nebere úplatky!

A: Co se stane, když zkrříš krávu se žralokem?

B: Nevím, ale dojit bych to nechtěl.

Přijde blondýnka se zlomenou rukou k doktorovi.

„Pane doktore, zlámala jsem si ruku!“

„Na kterém místě?“

„V kuchyni.“

Miroslav Siner, 9.B

Anna Marie Šimková (7.B) – Svatý Václav

časopis žáků ZŠ Soběslav, Komenského

Redakční rada:

GRUBEROVÁ Niki, 7.A

JIŘÍKOVÁ Hana , 8.B

KODADOVÁ Laura, 6.A

MICHALČÍK Filip, 6.A

MONTOTO TRUJILLO Elena, 7.A

NOVÁK Adam, 6.A

PODLAHOVÁ Nela, 6.A

ROKOS Jakub, 6.A

SOSNA Martin, 6.A

VOPAVAL Radim, 8.B

VOPAVOVÁ VENDULA, 6.A

WEBEROVÁ Tereza, 8.A

ZEMAN Lukáš, 8.A

Tištěno říjen 2018

Počet výtisků: 80